

Ni adiauas
(*Búcsúzunk*)

Ni adiauas kaj adiauas chiam
templimon ne scias de kiam
je chio do ni diras nur: estis,
ni konas nur tion, kio restis.

Iamaj junulaj minutoj
forflugis kiel la nuboj.

Hezite montras nia mano: iam...
ni estis, sed estos jam neniam.

Sed se post nokto venos tago
kaj kun mateno venos gaja ago

Unu tago, monato, jaro,
eble via chies havajho !

Tradukita de János Ruff